

Wprawka część pierwsza

Cytaty. I zastanowienie

Cytat1

Jezus...Swą śmierć widział jako efekt ustawicznego odrzucania przez Żydów Słowa Bożego i zapowiedział, że Boży Sąd postawi kres ich uprzywilejowanej pozycji. Mk 12,1-12¹

Według Łukasza, gdy Jezus odczytał i zinterpretował 61 rozdział Księgi Izajasza w synagodze w Nazarecie, natychmiast uznano, iż twierdzi, że Bóg przyznał pierwszeństwo poganom.²

Apostołowie dobrze znali ten ...Pwt 21, 22-23...przepis Prawa. Dla nich wynikało z tego jasno, że Jezus umarł, przeklęty przez Boga. Najwidoczniej nie byli tym faktem zakłopotani.³

...widzimy, że nauczanie doktryny o krzyżu w pierwszych kazaniach apostołów zajmowało jednak więcej miejsca, niż się to często uznaje.⁴

...„nie ma w nikim zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni”.⁵

...krzyż wydaje się głupstwem...dla ludzi pokładających ufność w samych sobie, stanowi w rzeczywistości samą istotę Bożej mądrości i mocy.⁶

Bez ofiary Chrystusa złożonej za człowieka zbawienie byłoby niemożliwe.⁷

Krzyż jest centralnym punktem, wokół którego rozwija się myśl Nowego Testamentu. Jest jedynym w swoim rodzaju znakiem wiary chrześcijańskiej, symbolem chrześcijaństwa i jego gwiazdą przewodnią.⁸

---

¹ J. Stott, *Krzyż Chrystusa*, Katowice 2003, s.25

² Tamże, s.27

³ Tamże, s.33

⁴ Tamże, s.34

⁵ Tamże, s.34

⁶ Tamże, s.35

⁷ Tamże, s.36

⁸ Tamże, s.42

Nie ma żadnej innej możliwości stania się chrześcijaninem, jak tylko przez wiarę w to, co dokonało się raz na zawsze – objawienie i zbawczą ofiarę naszego Pośrednika.⁹

„Krew Jego na nas i na dzieci nasze”.¹⁰

Kompletnym nieporozumieniem jest natomiast obarczanie Żydów odpowiedzialnością za śmierć Jezusa w czasach obecnych.¹¹

...na krzyż Jezusa zaprowadziły ludzkie grzechy,¹²

„Kto wydał Jezusa na śmierć?...Ojciec z miłości!”¹³

„On złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy” Hbr 10,12¹⁴

„Zapłatą za grzech jest śmierć”(Rz 6,23).¹⁵

Jezus... powiedział..., że prawdziwa miłość wyraża się zawsze w pokornej służbie.¹⁶

Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu...nie będą się nawzajem pouczać,...wszyscy oni znać mnie będą, od najmniejszego do najstarszego. (Jr 31,31-34).¹⁷

...nie wystarczyło jedynie, aby Jezus umarł – konieczne stało się osobiste przyjęcie dobrodziejstw Jego śmierci. Jedzenie i picie...są obrazem przyjmowania Chrystusa... i karmienia się Nim duchowo przez wiarę.¹⁸

Bóg nie wciska nam jednak swych darów na siłę. Musimy przyjąć je przez wiarę. Wieczerza Pańska pozostaje dalej stale unaocznianym, zewnętrznym znakiem zarówno Bożego daru, jak i potrzeby przyjęcia go przez człowieka.¹⁹

...śmierć... należy...zaakceptować osobiście – indywidualnie²⁰

..., „był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię”²¹

Jezus rzekł swym uczniom, że kiedy dotkną ich prześladowania i oszczerstwa, mają „cieszyć się i radować”.²²

---

⁹ Tamże, s.45

¹⁰ Tamże, s.63

¹¹ Tamże, s.63

¹² Tamże, s.65

¹³ Tamże, s.66

¹⁴ Tamże, s.70

¹⁵ Tamże, s.70

¹⁶ Tamże, s.73

¹⁷ Tamże, s.76

¹⁸ Tamże, s.76-77

¹⁹ Tamże, s.77

²⁰ Tamże, s.77

²¹ Tamże, s.80

²² Tamże, s.82

...kielich...oznaczał...duchową agonię, której przyczyną było wzięcie na siebie grzechów świata. Innymi słowy, była to kara Boża, która musiała zostać poniesiona.²³

To właśnie przed kontaktem z ludzkim grzechem wzdrygała się Jego bezgrzeszna dusza. To właśnie doświadczenie oddzielenia od Ojca – istoty kary za grzech – było przyczyną Jego przerażenia.²⁴

Nie mógł uratować siebie i innych jednocześnie. Zdecydował poświęcić siebie, aby uratować świat.²⁵

...w ciemności duszy pozostał absolutnie sam, był opuszczony przez Boga.²⁶

„Wykonało się”...*tetelestai*. ... „wykonało się i na zawsze zostanie wykonane”.²⁷

...nasz grzech jest rzeczą w najwyższym stopniu odrażającą.²⁸

...miłość Boga jest niewiarygodnie cudowna. ...Jest to coś więcej niż miłość. Właściwe byłoby tu określenie „łaska”, czyli miłość do tych, którzy na nią nie zasługują....Chrystusowe zbawienie jest darmowym darem....„wykonało się” – z naszej strony nie możemy już nic dodać. ...nowe życie to następny etap.²⁹

Bóg jest twórcą praw, które łamiemy, a grzech jest buntem przeciwko Niemu.³⁰

Grzech jest....„cechą jawnie agresywną – bezwzględnym zerwaniem z Bogiem i...³¹

„Nie jesteśmy automatami...Rzeczywiście możemy być inni”.³²

Bóg czyni...różnicę pomiędzy grzechami popełnionymi w niewiedzy, a tymi, które popełnione są świadomie i rozmyślnie.³³

Bez sądu nikt nie zostanie skazany. Wszyscy ludzie – wielcy i mali, niezależnie od swej pozycji społecznej staną przed Bożym tronem.³⁴

Nie ma poważniejszego przestępstwa niż rozmyślne odrzucenie światła prawdy i dobroci. Dlatego Bóg wydał ich na pastwę ich własnych pożądliwości,³⁵

---

²³ Tamże, s.84

²⁴ Tamże, s.85

²⁵ Tamże, s.87

²⁶ Tamże, s.90

²⁷ Tamże, s.92

²⁸ Tamże, s.92

²⁹ Tamże, s.93

³⁰ Tamże, s.98

³¹ Tamże, s.102

³² Tamże, s.107

³³ Tamże, s.108

³⁴ Tamże, s.109

³⁵ Tamże, s.110

...chrześcijaństwo jest nauką...o przebaczeniu grzechu...Uniżenie i skrucha okazały się niezbędne, zanim syn doświadczył radości pojednania...Istnieje coś takiego jak sumienie chorobliwe, przesadnie skrupulatne.³⁶

...Prawo, które nas potępia jest jednak dobrym darem Bożym, ponieważ kieruje nas ku Chrystusowi i zachęca, abyśmy przyjęli usprawiedliwienie...Żadna inna radość nie może równać się z radością przebaczenia.³⁷

Zastanowienie 1. prim

Akurat w tym momencie dostałem tę myśl:

Cytat 1. prim

" W dwudziestym drugim rozdziale Ewangelii Mateusza Jezus dał nam najlepszą zasadę interpretowania Pisma, kiedy faryzeusze przyszli do Niego. Choć oni nie byli szczerzy w swoim pytaniu, On był bardzo szczerzy w swojej odpowiedzi. Oni zapytali Go, które przykazanie jest największe. Jezus nie tylko odpowiedział na to pytanie, ale również podał im drugie z kolei największe przykazanie. Na podstawie tych dwóch przykazań, przedstawił zdumiewające oświadczenie: „ Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy”. W istocie Jezus mówił, że wszystkie przykazania byłyby spełniane, gdyby te dwa były wypełniane. I mówi dalej. Wszystkie przykazania muszą być interpretowane w świetle tych dwóch przykazań. Jak brzmiały te dwa przykazania, które dały nam wskazówkę do wszelkiej interpretacji? „ A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne mu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego”. Ewangelia Mateusza 22: 37 – 39.”³⁸

Całkowite uznanie ludzkiej odpowiedzialności, a więc także i winy, dalekie jest od pomniejszenia godności ludzkiej. Tak naprawdę do uznania tej godności się przyczynia...Stwierdzenie, że ktoś „nie jest odpowiedzialny za swoje czyny” to umniejszenie jego godności jako człowieka, bowiem odpowiedzialność za własne czyny jest elementem godności istoty ludzkiej.³⁹

Łaska to sam Bóg, odnoszący się wobec nas łaskawie...Gniew Boga to permanentny antagonizm wywołany jedynie przez zło i wyrażający się w potępieniu tego zła.⁴⁰

---

³⁶ Tamże, s.112

³⁷ Tamże, s.113

³⁸ Dr James B. Richards, *ŁASKA moc ku przemianie*, Wrocław 1997, s. 151-152.

³⁹ J. Stott, *Krzyż Chrystusa*, dz. cyt. s.116

⁴⁰ Tamże, s.122

Boża świętość ujawnia grzech, Boży gniew to sprzeciw wobec grzechu.⁴¹

Grzesznicy nie mogą zbliżyć się bezkarnie do doskonale świętego Boga.⁴²

...przebaczenie to dla Boga najpoważniejszy z problemów....Nim święty Bóg będzie mógł nam przebaczyć, musi nastąpić pewnego rodzaju „zadośćuczynienie”.⁴³

...zadośćuczynienie przez zastępstwo⁴⁴...Musi On mianowicie „zadośćuczynić” sobie samemu” w dziele zbawienia człowieka, które podejmuje. Nie może zbawić człowieka postępując wbrew sobie.⁴⁵

...Bóg kocha nas – grzeszników i pragnie nas zbawić⁴⁶

...osobiste podporządkowanie się Jezusa Chrystusa Prawu było niezbędne, aby wyzwolić nas od potępienia, jakie ono nakładało.⁴⁷ Prawo jest bowiem wyrazem Jego własnej istoty moralnej, a Jego istota moralna jest zawsze konsekwentna i wewnętrznie spójna.⁴⁸

...bezpodstawne przebaczenie grzechów byłoby sprzeczne z ustanowionym porządkiem.⁴⁹

...w Bogu istnieje święta nietolerancja wobec bałwochwalstwa, niemoralności i nieprawości.⁵⁰

...w swym miłosierdziu Bóg pragnął przebaczyć... pragnął przebaczyć im sprawiedliwie, to znaczy nie pobłażając w żaden sposób grzechowi,⁵¹

Chrystus...złożył na ofiarę siebie samego...raz na zawsze (ofiara niepowtarzalna), i... zyskał dla nas...oczyszczenie naszego sumienia...⁵²

...niezbędne jest wpiertw pojednać się z naszym Sędzią, zanim zaczniemy oddawać cześć Stwórcy.⁵³...pojednanie jest możliwe tylko przez zastępcze poniesienie grzechu⁵⁴

...On wziął na siebie nasze przekleństwo, abyśmy sami mogli otrzymać Jego błogosławieństwo.⁵⁵

---

⁴¹ Tamże, s.123

⁴² Tamże, s.125

⁴³ Tamże, s.128

⁴⁴ Tamże, s.129

⁴⁵ Tamże, s.130

⁴⁶ Tamże, s.135

⁴⁷ Tamże, s.136

⁴⁸ Tamże, s.137

⁴⁹ Tamże, s.143

⁵⁰ Tamże, s.147

⁵¹ Tamże, s.159

⁵² Tamże, s.160

⁵³ Tamże, s.162

⁵⁴ Tamże, s.172

⁵⁵ Tamże, s.177

...„sprawiedliwość Boża”, którą staliśmy się...oznacza...stan sprawiedliwości przed Bogiem.⁵⁶

...Bóg musi dać satysfakcję swej świętej miłości.⁵⁷

Warunki testamentu nabierają mocy dopiero po śmierci tego, który go sporządził. A więc dokonujący testamentowego rozporządzenia musi najpierw umrzeć, zanim jego postanowienia będą mogły zostać spełnione. Ponieważ obietnicami, o których mowa, są obietnice Boga, ta śmierć musi być śmiercią Boga.⁵⁸

...nasz zastępca...to...Bóg w Chrystusie,⁵⁹ Dając swego Syna, dał...siebie samego.... „tajemna jedność Ojca i Syna umożliwiła Bogu równocześnie wymierzyć karę cierpienia i ponieść je”....tu...jest tylko niezgłębione miłosierdzie.⁶⁰

...Bóg złożył ofiarę z siebie samego. Krzyż był równocześnie aktem kary i amnestii, surowości i łaski, sprawiedliwości i miłosierdzia.⁶¹

Wolimy raczej zginąć niż nawrócić się, raczej zgubić siebie niż się unieżyć.⁶²

Musimy uznać naszą nagość, ujrzeć Bożego zastępcę odzianego w nasze cuchnące szmaty. Zamiast nich, musimy dać się odziać przez Boga w Jego własną sprawiedliwość.⁶³

Powodowany swą doskonałą świętą miłością, Bóg w Chrystusie zastąpił sobą samym nas, grzeszników. To jest właśnie istota krzyża Chrystusa.⁶⁴...tajemnica przebłagania...⁶⁵

Jeżeli zasłużyliśmy na coś z Jego rąk, to tylko na sąd...zbawcza inicjatywa została podjęta przez samego Boga w Jego miłosierdziu i łasce.⁶⁶

Najbardziej istotnym elementem w obrazie odkupienia jest nasz żalony stan – tkwimy w niewoli grzechu.⁶⁷

...zła sytuacja tych, którzy potrzebują odkupienia,...wiąże się...z aspektem moralnym..., a ceną jest przebłagalna śmierć Syna Bożego. To wynika zresztą ze słów Jezusa o okupie, które stanowią podstawę nowotestamentowej doktryny odkupienia:

---

⁵⁶ Tamże, s.178

⁵⁷ Tamże, s.182

⁵⁸ Tamże, s.185

⁵⁹ Tamże, s.188

⁶⁰ Tamże, s.191

⁶¹ Tamże, s.192

⁶² Tamże, s.196

⁶³ Tamże, s.197

⁶⁴ Tamże, s.201

⁶⁵ Tamże, s.202

⁶⁶ Tamże, s.209

⁶⁷ Tamże, s.212

„Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyli, lecz aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu”. Ten obraz mówi nam jasno, iż jesteśmy w niewoli, z której możemy zostać wyzwoleni jedynie przez zapłacenie okupu, i że okupem tym może być tylko życie Mesjasza.⁶⁸

Chrystus..., wydał samego siebie za nas..., aby wyzwolić nas spod wszelkich rezultatów upadku.⁶⁹

...całe stworzenie... zostanie uwolnione... i zaproszone do udziału w wolności chwały dzieci Bożych... zamieszkujący w nas Duch Święty jest pieczęcią, rękojmią i zaczątkiem naszego ostatecznego odkupienia.⁷⁰

...panowanie Jezusa nad Kościołem i poszczególnymi wiernymi wiąże się z nabyciem nas poprzez Jego krew.⁷¹

Nabyci przez Chrystusa, nie możemy stawać się niewolnikami kogokolwiek ani czegokolwiek... tylko służenie Jemu jest prawdziwą wolnością.⁷²

Przebaczenie jest darowaniem naszego długu i zmianą stanu podlegania karze. Usprawiedliwienie sprawia..., że nabywamy przed Bogiem status sprawiedliwych.⁷³

Koncepcja usprawiedliwienia... Wywodzi się od samego Jezusa.⁷⁴

...usprawiedliwienie... dokonuje się w jednej chwili i całkowicie..., podczas gdy uświęcenie..., choć rozpoczęło się w chwili naszego usprawiedliwienia, jest procesem, który nie dopełni się całkowicie w tracie naszego życia.⁷⁵

Nie uczynki, lecz łaska. Nie Prawo, lecz wiara. Nie nasze sprawiedliwe czyny, lecz Jego miłosierdzie. Nie ma tutaj żadnej współpracy między Bogiem a nami,⁷⁶

...Paweł wypowiada wstrząsające... słowa..., „Bóg usprawiedliwia bezbożnego”.⁷⁷

Łaska i wiara nierozzerwalnie przylegają do siebie nawzajem, ponieważ jedyną funkcją wiary jest przyjęcie tego, co za darmo oferuje łaska.⁷⁸

---

⁶⁸ Tamże, s.214

⁶⁹ Tamże, s.215

⁷⁰ Tamże, s.216

⁷¹ Tamże, s.219

⁷² Tamże, s.220

⁷³ Tamże, s.221

⁷⁴ Tamże, s.222

⁷⁵ Tamże, s.226

⁷⁶ Tamże, s.227

⁷⁷ Tamże, s.230

⁷⁸ Tamże, s.232

Powiedzieć, że jesteśmy usprawiedliwieni „w” Chrystusie to wskazać na osobową więź z Nim, którą możemy cieszyć się obecnie przez wiarę.⁷⁹

...zakładamy istnienie pierwotnego związku człowieka z Bogiem, który został zerwany, a teraz jest przywrócony przez Chrystusa.⁸⁰

...pojednanie oznacza pokój z Bogiem.⁸¹...Bóg jest twórcą pojednania.⁸²

...każde wyjaśnienie prześlągania, które odbiera inicjatywę Bogu...nie znajduje oparcia w Biblii.... „Wszystko jest od Boga. Jedyna rzecz – moja własna, przez którą przyczyniam się do mego odkupienia, to grzech, z którego muszę być odkupiony.”⁸³

„Pojednanie zakłada wrogość między dwiema stronami...To znaczy człowiek jest wrogiem Boga, a Bóg jest wrogiem człowieka”....wrogość wobec Boga jest u nas widoczna w braku pokoju („odpocznienia”),...Natomiast Jego wrogość wobec nas uwidacznia się w Jego gniewie.⁸⁴...wartości człowieka i wartości Boga są skrajnie różne.⁸⁵

Paweł...Głosił coś, co dokonało się raz na zawsze – pojednanie, które jest podstawą pojednania dla każdej duszy, a nie jedynie zaproszeniem do niego.⁸⁶

.....tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą”. Jest to z pewnością jedno z najbardziej zdumiewających stwierdzeń w Biblii,⁸⁷

...grzesznicy muszą się z Bogiem pojednać. Pamiętajmy jednak, że ze strony Boga dzieło pojednania zostało już dokonane...Nie możemy...powtarzać w nieskończoność wezwań, jeżeli wcześniej nie wyłożyliśmy Ewangelii wystarczająco jasno. Oto reguła: „Nie ma wezwania bez zwiastowania. Nie ma zwiastowania bez wezwania”.....„Jesteśmy (...) ambasadorami Chrystusa”....prawda ta odnosi się...do wszystkich chrześcijan...: Przemawiamy w imieniu Chrystusa jako jego reprezentanci.⁸⁸

...w krzyżu zostają uwielbieni Ojciec i Syn.⁸⁹

...sąd Boży nastąpił już na krzyżu⁹⁰

---

⁷⁹ Tamże, s.233

⁸⁰ Tamże, s.235

⁸¹ Tamże, s.236

⁸² Tamże, s.240-241

⁸³ Tamże, s.241

⁸⁴ Tamże, s.243

⁸⁵ Tamże, s.277

⁸⁶ Tamże, s.244

⁸⁷ Tamże, s.244-245

⁸⁸ Tamże, s.247

⁸⁹ Tamże, s.251

⁹⁰ Tamże, s.254

...zadaniem Prawa było potępienie, a nie usprawiedliwienie,⁹¹

Prawdziwa miłość to miłość Boża, nie nasza.⁹²

...istotą miłości jest dawanie siebie.⁹³

Teologia, która nie koncentruje się wokół krzyża, nie może być prawdziwie chrześcijańska.⁹⁴

Zastanowienie 1. bis

Akurat w tym momencie dostałem tę myśl:

Cytat 1. bis

Teologia jest słowem o Bogu. Wszystko, co myślimy i mówimy o Bogu i rzeczach Boskich, jest teologią. Świadek Kościoła, kazanie, każda wypowiedź o Bogu jest słowem o Bogu, a więc żywą teologią. Teologiem jest nie tylko absolwent uczelni teologicznej, ale każdy chrześcijanin wierzący i rozmyślający nad istotą swojej wiary. Każde prawdziwie chrześcijańskie świadectwo jest teologią – Słowem lub czynem świadczącym o mocy i sprawiedliwości Bożej.⁹⁵

Krzyż jest najwyższym objawieniem miłości Boga w historii.⁹⁶

...krzyż był niepowtarzalną manifestacją Bożej miłości.⁹⁷

Wśród pierwszych chrześcijan nie było miejsca na żadne zrezygnowanie. Przeciwnie – wszyscy mówili o zwycięstwie.⁹⁸

Prawdopodobnie najważniejszym tekstem Nowego Testamentu przedstawiającym zwycięstwo Chrystusa jest Kol 2, 13 –15 : „(On odpuścił) nam wszystkie grzechy; wymazał obciążający nas list dłużny, który zwracał się przeciwko nam ze swoimi wymaganiami, i usunął go, przybiwszy do krzyża; rozbroił nadziemskie władze i zwierzchności, i wystawił je na pokaz, odniósłszy w nim tryumf nad nimi.”⁹⁹

...„krzyż Jezusa to prawdziwe serce Ewangelii”¹⁰⁰

---

⁹¹ Tamże, s.256

⁹² Tamże, s.260

⁹³ Tamże, s.262

⁹⁴ Tamże, s.265

⁹⁵ Ks. M. Uglorz, *Od samoświadomości do świadectwa wiary*, Warszawa 1995, s.20-21

⁹⁶ J. Stott, *Krzyż Chrystusa*, dz. cyt. s.271

⁹⁷ Tamże, s.274

⁹⁸ Tamże, s.278

⁹⁹ Tamże, s.286

¹⁰⁰ Tamże, s.292

Choć...diabeł został pokonany, nie uznał swojej porażki.¹⁰¹

Zwycięstwo chrześcijan polega więc na udziale czy uczestniczeniu w zwycięstwie Chrystusa. Mamy cieszyć się wszelkimi korzyściami, jakie przynosi.¹⁰²

Nasz system wartości zmienia się dopiero wówczas, gdy uwierzymy w Jezusa Chrystusa.¹⁰³

Jezus...Pragnął...stworzyć nową wspólnotę, której członkowie będą do Niego należeć, będą miłować się nawzajem i gorliwie służyć światu.¹⁰⁴

... „we wszystkim” Bóg współdziała dla naszego dobra i...nic nie może odłączyć nas od Jego miłości.¹⁰⁵

Śmiałość, miłość i radość...Mają...charakteryzować nasze wspólne nabożeństwo.¹⁰⁶

...chrzest i pamiątka Wieczery Pańskiej uzupełniają się nawzajem,¹⁰⁷

Pamiątka Wieczery Pańskiej ma...charakter tymczasowy – jest oczekiwaniem nadejścia Pana, a nie jedynie spoglądaniem wstecz na Jego śmierć.¹⁰⁸

...istnieje tylko jedna...ofiara, ...a jest nią śmierć Syna Bożego, naszego Pana Jezusa Chrystusa. Nigdy nie było żadnej innej ofiary przejednania ani nigdy nie będzie. To jest chwałą i czią naszego najwyższego kapłana, którego nikt nie może być partnerem ani następcą.¹⁰⁹

...krzyż to wpierv i przede wszystkim ofiara przejednawcza i w tym sensie absolutnie wyjątkowa, niepowtarzalna.¹¹⁰

...to wydarzenie historyczne – ten akt oddania życia za nasze grzechy Pismo nazywa ofiarą Jezusa, w której poniósł On ludzkie grzechy – ofiarą złożoną raz na zawsze.... „Wykonało się” – wołał Jezus. Dlatego właśnie w niebie nie ma swego ołtarza, lecz tron.¹¹¹

...podjęcie krzyża i naśladowanie Jezusa oznacza „postawienie się w sytuacji człowieka skazanego, podążającego na egzekucję”¹¹²

---

¹⁰¹ Tamże, s.295

¹⁰² Tamże, s.295

¹⁰³ Tamże, s.299

¹⁰⁴ Tamże, s.313

¹⁰⁵ Tamże, s.315

¹⁰⁶ Tamże, s.316

¹⁰⁷ Tamże, s.292

¹⁰⁸ Tamże, s.320

¹⁰⁹ Tamże, s.321

¹¹⁰ Tamże, s.335

¹¹¹ Tamże, s.329

¹¹² Tamże, s.345

...nasze „ja” jest całkowicie złe, i...w związku z tym musi zostać absolutnie oddzielone, odrzucone, a nawet „ukrzyżowane” i zniszczone.¹¹³

Moje prawdziwe „ja” zostaje określone przez moje powołanie.¹¹⁴

Zaparcie się siebie to...rezygnacja z naszego domniemanego prawa do podążania własną drogą.¹¹⁵

...,„cała wartość mnie samego to tyle, ile jestem wart dla Boga. Z pewnością bardzo wiele, gdyż Chrystus umarł za mnie”.¹¹⁶

Zrozumienie siebie powinno sprawić, że będziemy dawać siebie.¹¹⁷

Jezus...Dziś wzywa nas, abyśmy Go naśladowali szukając wpierw Bożego królestwa i mocy.¹¹⁸

...naśladowanie Jezusa jest akceptacją przynajmniej jakiejś dozy niepewności, niebezpieczeństw, ogólnego odrzucenia – ze względu na Niego.¹¹⁹

Kościół ma skłonność do koncentrowania się na własnych sprawach...
A świat...czeka!¹²⁰

...uczniowie Jezusa nigdy nie mają prawa odmówić przebaczenia, a tym bardziej jego odwzajemnienia, nie możemy żadną miarą postępować tak, by mniemano, że jest ono na zawołanie.¹²¹

Miłość i sprawiedliwość powinny zjednoczyć swe siły,¹²²

Wszelkie ...chrześcijańskie czynienie pokoju będzie przejawiało miłość i sprawiedliwość...Sprawiedliwość bez miłosierdzia jest zbyt surowa, miłosierdzie bez sprawiedliwości zbyt pobłażliwe.¹²³

Jak powinniśmy zareagować na...Boże miłosierdzie?...odnowionym umysłem rozpoznawać i czynić Jego wolę.¹²⁴

---

¹¹³ Tamże, s.348

¹¹⁴ Tamże, s.354

¹¹⁵ Tamże, s.345

¹¹⁶ Tamże, s.349

¹¹⁷ Tamże, s.355

¹¹⁸ Tamże, s.356

¹¹⁹ Tamże, s.359

¹²⁰ Tamże, s.361

¹²¹ Tamże, s.369

¹²² Tamże, s.364

¹²³ Tamże, s.369

¹²⁴ Tamże, s.372

...nasza chrześcijańska postawa wobec zła. Po pierwsze, mamy nienawidzić zła¹²⁵

Po drugie, nie należy się mścić....Po trzecie, zło należy zwalczać.¹²⁶

Po czwarte, zło należy karać.¹²⁷

Jedynie dobro ma być nagradzane i jedynie zło ma być karane.¹²⁸

...dojrzałym chrześcijanie powinni być gotowi zrezygnować ze swych praw i przyjąć pewne ograniczenie przysługujących im swobód, aby nie przyczynić się do grzechu mniej dojrzałych w wierze braci i siostr.¹²⁹

Zostać chrześcijaninem to doświadczenie przekształcenia.¹³⁰

Chrześcijanin zawsze i wszędzie pozostaje chrześcijaninem¹³¹

Czekają na nas tysiące pionierskich zadań.¹³²

Chrześcijańskie życie jest niekończącym się świętem.¹³³

13 listopada 2009 r.

Wszystkie pogrubienia pochodzą ode mnie MZ.

---

¹²⁵ Tamże, s.373

¹²⁶ Tamże, s.374

¹²⁷ Tamże, s.375

¹²⁸ Tamże, s.381

¹²⁹ Tamże, s.353

¹³⁰ Tamże, s.351

¹³¹ Tamże, s.377

¹³² Tamże, s.358

¹³³ Tamże, s.337